

Mooi Meegenomen

Norbertijnenparochie[®]
Heikant/Quirijnstok

Vastenactie

Voor vrouwen en kinderen in de sloppenwijken van Indore, India

Dit jaar ondersteunen de Norbertijnenparochies en de Abdijkerk van Berne een project dat zorgt voor betere gezondheid, werk en inkomen voor 455 achtergestelde vrouwen én onderwijs voor 180 kinderen in zes sloppenwijken van Indore. Voor dit project werkt de Stichting Solidair met India in Heeswijk-Dinther samen met de zusters St. Joseph van Saint Marc.

Zelfredzaamheid vrouwen

De vrouwen nemen deel aan zelfhulpgroepen om met behulp van microkredieten hun kansen om zelf een inkomen te verdienen te vergroten. Ze krijgen trainingen in persoonlijke ontwikkeling, gezondheid en hygiëne. Ook volgen ze een vakopleiding, bijvoorbeeld tot kleermaker, schoonheidsspecialiste of henna-artiest om zelfstandig de kost te verdienen.

Onderwijs voor straatkinderen

Veel kinderen in de sloppenwijken gaan niet naar school. Er is niemand in het gezin die hen motiveert om naar school te gaan: ze worden aan hun lot overgelaten en zwerven over straat. Via dit project krijgen 180 kinderen naschools onderwijs om hun achterstanden bij te spijkeren, ze te motiveren te leren en hun kansen op een betere toekomst te vergroten.

Solidair met India

De Stichting Solidair met India ondersteunt concrete ontwikkelingsprojecten op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, sociale voorzieningen, werk en inkomen. De projecten richten zich zelden op enkel één van deze vlakken. Want wat heb je aan scholing als je honger hebt? En hoe kun je werken als je ziek bent? Meer informatie is te vinden op de website www.solidairmetindia.nl.

Hulp voor de allerarmsten

Laten we in deze vastenperiode een mooi bedrag bij elkaar brengen. U kunt uw bijdrage overmaken naar NL 21 INGB 0000 0058 50 t.n.v. Vastenactie, o.v.v. project **402177**. Dit is het correcte projectnummer. In het vorige nummer van Mooi Meegenomen stond helaas een verkeerd nummer.

Namens de vrouwen en kinderen: bedankt voor uw gift!

In dit nummer

Vastenactie	1
Pastorale	2
De Werkgroep Zsámbék bedankt u!	2
Vieringen in de komende periode	3
Dagen in de Goede Week	3
Anderhalve eeuw Mariakerk (2): Bouwen, bouwen, bouwen	4
Van de bestuurstafel	4
Excursiebezoek basisschool aan Mariakerk	5
Kruisweg in de openlucht in Peerke Donders Park	6
De hongerdoek, het verleggen van de aandacht	7
Hemelvaart in de kunst	8
Waarom spraken de apostelen met Pinksteren al die vreemde talen?	9
Heiligen door het jaar: 20 maart – Wulfram van Sens	9
Els de Zeeuw, de nieuwe rechterhand van Thea van Blitterswijk	10
Activiteiten in en rond het Ronde Tafelhuis	11
Alle registers open	12
Foto's/afbeeldingen	12
Colofon	12

Pastorale

Op het moment dat ik dit schrijf staan we aan het begin van de Veertigdagentijd. In de periode die voor ons ligt staan we stil bij het thema “hoe moeilijk is de weg?”. In de kerk voor het altaar staat een berg, met daarop een nog onbegaanbare weg in de woestijn. Samen gaan we deze weg plaveien met steentjes en zo begaanbaar maken.

Om dat samen te benadrukken zijn er tijdens de viering speldjes uitgedeeld. Twee handen die elkaar vasthouden of armen die om elkaar heengeslagen zijn en die zo een hart vormen. Want juist als de weg moeilijk is, soms onbegaanbaar lijkt, is het goed te weten dat er handen zijn waarmee we elkaar vast kunnen houden, en armen die we om elkaar heen kunnen slaan.

Veel mensen die op reis gaan bereiden de trip tot in de details voor. Ze maken hun weg daarmee zo makkelijk mogelijk. De route wordt gepland, de hotels worden geboekt en er worden lijstjes gemaakt met dingen die mee in de koffer moeten. Misschien nog even op pad voor een regenjas of stevige schoenen, want je weet maar nooit wat je tegenkomt onderweg. En tot slot een gidsje over de eindbestemming, zodat ze al een beetje weten wat ze eenmaal daar aangekomen te wachten staat.

In de Bijbel lezen we hoe de leerlingen van Jezus op pad gaan. Of beter, hoe Hij zijn leerlingen op weg stuurt. Zonder tas, zonder kleren, zonder schoenen, zonder stok. “Jullie hoeven niets mee te nemen” zegt Hij. “Neem ook geen geld aan, je krijgt wel wat je nodig hebt, want jullie werken hard”. Jezus heeft er alle vertrouwen in dat het wel goed zal komen op hun tocht, Hij is immers bij hen. En van dat vertrouwen mogen ook wij gerust uitgaan. Hoe moeilijk de weg ook is, Hij is bij ons.

Op het moment dat u dit leest zijn we al een eindje onderweg op de weg naar Pasen. En ik ben benieuwd hoe voor u de weg tot dusver is verlopen. Bent u afgeweken van oude vertrouwde paden? Of stond de navigatie aan, en heeft u zich laten leiden door de woorden waarnaar we hebben geluisterd? Zijn de liederen die we hebben gezongen u de afgelopen tijd tot inspiratie geweest? Bent u mooie dingen of misschien

wel uzelf tegengekomen onderweg? Ik hoop oprecht dat iedereen een mooie route gevonden heeft, die, zoals wel eens gezegd wordt, de reis net zo waardevol en mooi maakt als datgene waarnaar we op weg zijn.

Toch is ook na een mooie reis de plaats van bestemming bereiken iets waar we naar uitzien, waar we letterlijk naar op weg zijn. En waar we vooral nog even niet denken aan de terugreis. Want soms is het ergens zo mooi dat we er wel zouden willen blijven. Denk maar aan Petrus, die getuige was van de transfiguratie van Jezus. Hij wilde er blijven en drie tenten bouwen voor Jezus, Mozes en Elia, om dat moment maar zo lang mogelijk te laten duren. Maar Jezus leidde hem weer bergafwaarts, want de weg was nog niet ten einde, Petrus moest verder.

Ook onze symbolische weg door de woestijn voor het altaar, zal ons naar boven leiden en daarna weer naar beneden. Ook onze weg is immers nog niet ten einde. Want alles wat we doen, ons leven lang, is gaan van de ene plaats naar de volgende. Moge die reis voor u allen net zo waardevol en mooi blijken, als datgene waarnaar we op weg zijn.

Eveline Sitskoorn

De Werkgroep Zsámbék bedankt u!

Na goed en zorgvuldig beraad en overleg heeft de werkgroep Zsámbék besloten om haar werkzaamheden voor het werk van de zusters Norbertinessen te beëindigen. In een brief aan de sponsors is uitgelegd welke beweegredenen we hiervoor hebben gehad. Allereerst hebben wij alle sponsors bedankt voor al hun inzet en betrokkenheid sinds wij in 2011 zijn begonnen met deze werkgroep vanuit de Norbertijnse gemeenschap op de Schans. Ook daarvoor was er al lange tijd een relatie met de zusters daar; enkelen van ons bezochten de zusters al vanaf 1990 en brachten er ook meerdere bezoeken.

Een belangrijke reden is dat de werkgroep heeft gemerkt dat er al langere tijd geen voorstellen kwamen voor sociale projecten. Wel gaven de zusters bijvoorbeeld aan dat er behoefte is aan de bouw van een retraitecentrum. Dat is mooi, maar valt niet onder de doelstellingen van ons werk, onze werkgroep zette zich in voor armoedebestrijding en armoedepreventie door onderwijs en sociale zorg.

Ieder van u die in de afgelopen jaren heeft bijgedragen aan het werk van de zusters in Zsámbék willen wij van harte danken. Wees ervan verzekerd dat uw geld goed terecht is gekomen. Het geldt dat nu nog op de rekening van de Zsámbékgroep staat wordt dit jaar in drie termijnen overgemaakt naar de zusters met als bestemming ondersteuning voor het werk voor kinderen. Als werkgroep stoppen wij met de werving van financiën. Mochten er nog giften binnenkomen, dan zullen wij die terugstorten. Onderaan deze brief vindt u de gegevens van de bankrekening van de zusters in Zsámbék. U kunt dan uw donatie rechtstreeks overmaken als u dat wenst.

Premontrei Noi Kanonokrend,
IBAN: HU75104080072468347248840000, BIC: OKHBHUHB,
Boedapest, Hongarije

Werkgroep Zsámbék Norbertijnen Tilburg

Vieringen in de komende periode

In onze parochie vinden deze vieringen plaats:

Mariakerk:	elke zondag, eucharistieviering of woord- en communieviering, 10.30 uur
Norbertuskapel:	dagelijks, gebedsviering, 08.00 en 18.15 uur
Ronde Tafelhuys:	elke woensdag, 09.30 uur
Kapel Peerke Donders:	1e dinsdag van de maand, eucharistieviering, 14.30 uur

Datum	Plaats	Voorgangers	Koor/Organist	Bijzonderheden
19-3	MK	Rob Tanke/Harrie v.d. Berg	Stella Vocalis	eucharistie
26-3	MK	Thea van Blitterswijk/Eveline Sitskoorn	Melodiek (ovb)	woord-/communiedienst
2-4	MK	Rob Tanke/Eveline Sitskoorn	Jan Kennis	woord-/communiedienst
4-4	MK (kapel; 19.00 uur)			boeteviering
6-4	MK 19.00	Rob Tanke/Harrie v.d. Berg/Eveline Sitskoorn	Stella Vocalis	Witte Donderdag (eucharistie)
7-4	MK	geen viering		
8-4	MK 21.00	Rob Tanke/Harrie v.d. Berg/Eveline Sitskoorn	Jan Kennis	Paaswake (eucharistie)
9-4	MK	Rob Tanke/Harrie v.d. Berg		Eerste Paasdag (eucharistie)
10-4	MK	geen viering		
16-4	MK	Marcel v.d. Maeden	Jan Kennis	woord-/communiedienst
23-4	MK	Thea van Blitterswijk	Vrijwilligerskoor	woord-/communiedienst
30-4	MK	Denis Hendrickx	Stella Vocalis	eucharistie
7-5	MK	Eveline Sitskoorn	Jan Kennis	woord-/communiedienst
14-5	MK	Rob Tanke/Harrie v.d. Berg	Cantiqua	eucharistie
18-5	MK	Marcel v.d. Maeden	Stella Vocalis	Hemelvaart (woord-/communiedienst)
21-5	MK	Denis Hendrickx		eucharistie
28-5	MK	Thea van Blitterswijk/Harrie v.d. Berg	Stella Vocalis	Pinksteren (eucharistie)
4-6	MK	Denis Hendrickx/Eveline Sitskoorn/Rob Tanke	Stella Vocalis	eucharistie
11-6	MK	Thea van Blitterswijk/Harrie v.d. Berg	Cantiqua	eucharistie
18-6	MK	Eveline Sitskoorn	Jan Kennis	woord-/communiedienst
25-6	MK	Marcel v.d. Maeden/Harrie v.d. Berg	Jan Kennis	eucharistie

Dagen in de Goede Week

We kennen allemaal Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille of Paaszaterdag, Eerste Paasdag en Tweede Paasdag. Maar weet u ook hoe de woensdag voor Pasen heet?

Ik zal u niet lang in spanning laten: die heet Schortelwoensdag. In het eerste deel van dat woord is het woord 'schorten' te zien. Hier betekent het 'opschorten, uitstellen'. Het verwijst naar het oude gebruik om op de woensdag voor Pasen te stoppen met het luiden van de kerkklokken en daar pas weer mee te beginnen op Eerste Paasdag. Het is een oud woord. We vinden het namelijk al terug in officiële stukken uit het midden van de veertiende eeuw: 'op den scortelwoensdach' moest een bepaald bedrag worden betaald.

De klokken vertrokken naar Rome om er de eieren te halen en komen pas terug in de paasnacht. De klokken hebben de vorm van kerkklokken met vleugeltjes en vliegen door de lucht. De eieren worden gedropt in de tuin of op het balkon tussen de planten. Een enthousiaste speurtocht op paasmorgen hoort dan uiteraard bij deze traditie.

Het vertrek van de klokken heeft misschien te maken met het verraad van Judas Iskariot. Volgens het evangelie van Matteüs (26, 14-16), Marcus (14, 10-12) en Lucas (22, 3-6) begon dat op de woensdag voor de kruisiging met het eerste gesprek van Judas met de hogepriesters. Die hadden besloten dat ze Jezus wilden doden, indien mogelijk nog voor het Paschafeest. Ondertussen wordt Jezus gezalfd door Maria, de zus van Marta en Lazarus, met dure nardusolie. Enkele discipelen zijn

hier kwaad over, want de olie had verkocht kunnen worden voor veel geld waarmee weer arme mensen ondersteund konden worden. Judas vertrekt hierop naar het sanhedrin en biedt zijn diensten aan, hij wil Jezus wel verraden voor geld. Vanaf dat moment keek Judas uit naar een geschikte mogelijkheid om zonder te veel oproer Jezus gevangen te laten nemen.

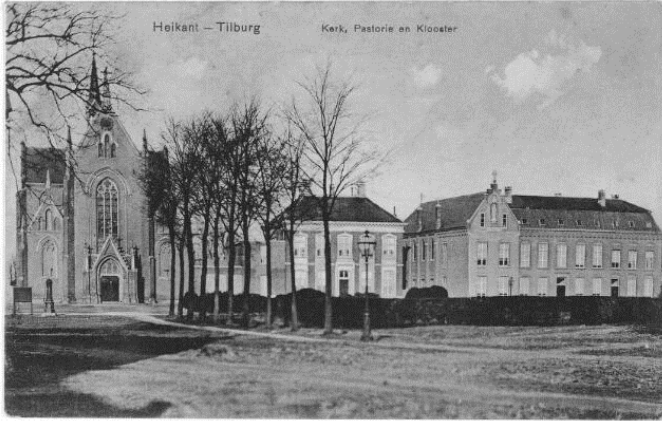
In Polen was er een traditie waarbij kinderen een Judaspop van de kerktrappen gooiden, die vervolgens door het dorp getrokken werd waarbij hij werd geslagen en bekogeld met stenen. De restanten werden verdrongen in een nabijgelegen meertje of riviervtje.

Jan van den Berg

Anderhalve eeuw Mariakerk (2): Bouwen, bouwen, bouwen

In 2023 vieren we dat de kerk van onze parochie O.L. Vr. Onbevlekt Ontvangen honderdvijftig jaar geleden werd gesticht. Alle reden om in dit jubileumjaar een serie artikelen te wijden aan de Mariakerk, zoals de kerk al snel in de volksmond werd genoemd. In de eerste aflevering beschreven we de stichting van de kerk, in deze belichten we de bouwwerkzaamheden in de jaren erna.

De wijding van de kerk op 8 augustus 1873 was een sobere geweest. Er stond nagenoeg geen enkel meubel in de kerk en voor bouwpastoor Leonardus van der Steen was het bijzonder zuur dat hij nog geen pastorie had en dus ook geen bed. In het jaar na de oplevering van de kerk begon de bouw van de nieuwe pastorie, naar een ontwerp van de Tilburgse architect H.J. van Tulder (1819-1903). Het werd een markant gebouw, aan de voorkant helemaal ommuurd door een smeedijzeren hekwerk op lage sokkels. Boven de voordeur prijkte een fraai glas-in-loodraam met de goede herder als afbeelding. In feite is de pastorie sinds de bouw onveranderd gebleven. Even statig als de (meeste) bewoners door de jaren heen.

Van de bestuurstafel

We hebben de winter achter ons gelaten en de lente verwelkomd. Dit jaar kon die niet snel genoeg komen. De afgelopen maanden hebben we af en toe moeten bikkelen om de zondagse vieringen toch enigszins comfortabel bij te kunnen wonen. Maar dankzij relatief milde temperaturen en warme kleding bleek onze opoffering toch mee te vallen.

Lang zag het ernaar uit dat we geen Carnavalsmis zouden krijgen. En daar werd best naar uitgekeken nadat 'de corona' de afgelopen jaren roet in het eten had gegooit. Te elfder ure lukte het om een carnavalsband in te schakelen en kon Denis los gaan als vanouds. Ik keek uit naar zijn verkondiging, natuurlijk in onvervalst Tilburgs! Maar helaas, op die zondagochtend werd Denis geveld door het griepvirus. Complimenten voor Eveline en Rob dat zij met een heel korte voorbereiding konden voorgaan in de viering. De een geboren in Den Haag, de ander in Amsterdam: het zij hun vergeven dat het 'Carnavalsgen' (nog) geen deel uitmaakt van hun DNA. Harrie compenseerde dat in ruime mate. Het orkest maakte dat meer dan goed met een 'overweldigend' aantal decibellen.

Een paar dagen later is de veertigdagentijd begonnen, op weg naar Pasen. Ons pastorale team is erin geslaagd daaraan mooie symboliek te verbinden, gepaard gaande met leuke

Begin twintigste eeuw zette Van der Steen zijn zinnen op een nieuw project: een Liefdesgesticht voor de Zusters van Liefde. Dit kloostercomplex, in de volksmond het Leonardusgesticht, was bedoeld voor zieken en ouderen en kwam in 1907 tot stand. Dat was vooral te danken aan wever-koopman Bernardus Somers, die de grond gratis ter beschikking had gesteld. De zoveelste Tilburgse architect C.F. van Hoof (1861-1952) was de bedenker geweest. Het klooster heeft een kleine zeventig jaar als zodanig dienstgedaan. Toen was het obsoleet geworden in de tijd van de verzorgingsstaat en werd het omgebouwd tot wijkcentrum.

En dan was nog het in 1911 verzeen patronaatsgebouw, oorspronkelijk gewijd aan Johannes Berchmans, patroon van de jeugd. Maar toen in 1913 Petrus Donders eerbiedwaardig was verklaard, werd het gebouw aan hem gewijd. Jos Donders was de architect. Eind jaren tachtig werd het patronaatsgebouw ingericht tot gymnastieklokaal: de jeugd op de Schans had niet meer zo'n behoefte aan katholiek entertainment.

In het volgende nummer van Mooi Meegenomen zal ik onder andere iets meer vertellen over het Mariabeeld op de Schans.

Hein Wilsens

ideeën die ook nog, letterlijk en figuurlijk, een steentje bijdragen aan de vastenactie voor dit jaar.

Op 16 februari was er een vergadering van het parochiebestuur. Een bijzondere bijeenkomst omdat de financiële commissie was uitgenodigd. Het bestuur werd geïnformeerd over de resultaten van Kerkbalans 2023, maar het overleg stond vooral in het teken van een toekomstverkenning voor onze parochie.

Kerkbalans 2023 heeft één structurele verhoging van de kerkbijdrage opgeleverd. Het heeft een aantal parochianen aangezet tot een eenmalige betaling tot een totaalbedrag van € 2.016. Daarvoor zijn wij alle gevers natuurlijk erg erkentelijk, dank u wel! Dit jaar hebben we ook de parochianen een verzoek om kerkbijdrage gestuurd, die dat nog niet eerder deden. Dankzij de QR-code, die op die brief was afgedrukt hebben we € 405 ontvangen, waarvoor natuurlijk ook onze dank. Niet zo leuk zijn de tien opzeggingen die zijn gestuurd, samen goed voor een jaarbijdrage van € 340. Ook dat hebben we te respecteren.

Belangrijkste onderwerp van gesprek met de financiële commissie was de 'financiële houdbaarheid' van onze

parochie. Aan de hand van een opgemaakte meerjarenbegroting moest worden geconcludeerd dat de 'bodem van de schatkist' in zicht begint te komen. Verwacht wordt dat het geld omstreeks 2028 op is. Confronterend maar ook weer niet helemaal verrassend. Immers, al een groot aantal jaren hebben we te kampen met een exploitatietekort. Dat is in en na 2013 aanleiding geweest om fors te bezuinigen op de (loon)kosten.

Daarnaast is ook al jarenlang sprake van achterblijvende inkomsten. Die moeten vooral komen van de parochianen (subsidies ontvangen we niet). Niet alleen neemt het aantal (betalende) parochianen af (vergrijzing), ook de ontkerelijking is nog geen halt toegeroepen. Dat uit zich ook in het kerkbezoek. Verwelkomden wij vóór de coronapandemie nog elke zondag zo'n kleine 100 bezoekers tijdens de viering, na het opheffen van de 'lockdowns' zijn er daar nog 40-50 van over, waarvan 80% al als vrijwilliger aan de parochie is verbonden. En dat vertaalt zich natuurlijk ook in de opbrengst van de collecte. Waarbij overigens wel moet worden aangetekend dat de collectebijdrage per persoon is toegelaten! Tenslotte vinden huwelijksinzegeningen nog nauwelijks plaats en is het aantal uitvaartdiensten teruggelopen, vooral ook het ter aarde bestellen op onze begraafplaats.

Als we het tij niet tijdig kunnen keren, zullen we genoodzaakt zijn vérgaande samenwerking te zoeken met een andere parochie. Wat blijft er dan nog over van onze unieke verbinding met de norbertijnse gemeenschap, die we allemaal zo koesteren? De komende maanden zullen dan ook in het teken

staan van het zoeken naar en vinden van oplossingen om de zelfstandigheid van onze norbertijnenparochie vast te houden. Een hele uitdaging!

We begrijpen dat dit voor lezers van Mooi Meegenomen wellicht als een donderslag bij heldere hemel komt. Voor nadere toelichting en vragen kunt u zich melden bij het parochiebestuur via: secretaris@norbertijnenparochiehq.nl.

Maar nu eerst op weg naar Pasen, we zijn er bijna. Uit volle borst mogen we dan weer zingen: U zij de glorie, opgestane Heer! Namens het parochiebestuur wens ik u dan ook een Zalig Pasen.

Peter Liebrechts, secretaris

Excursiebezoek basisschool aan Mariakerk

Afgelopen 20 december kwamen er ruim 50 kinderen bij ons in de Mariakerk voor een excursie. Hun juffrouw Noortje van de basisschool De Sleutel had bij het secretariaat een verzoek neergelegd of zij een kleine rondleiding in onze kerk zouden kunnen krijgen. Het zou moeten gaan om twee keer een basisschoolgroep 1-2, van de eerste keer 22 en tweede keer wel 32 leerlingen.

De juffrouw had mij er nog de volgende motivering per mail bij gestuurd: 'We zitten in een thema over de Middeleeuwen (Ridders en Jonkvrouwen) en de nadruk zal liggen op dat de kerk een plek is waar christenen samen komen om te bidden en te vieren. Dit kennen kinderen ook van de moskee. We willen graag een kijkje nemen: wat is er te zien, zowel binnen als buiten. We gaan later in de week ook glas-in-loodramen knutselen. Ook leren ze over de monnik en de non en dat de monniken vroeger boeken kopieerden.'

Tegen kwart voor negen kwam er een keurig rijtje van kinderen over het pad in het plantsoen van de Schans schuin naar de pastorie gelopen. Harrie van den Berg en ik hebben bij de 'groene deur' de kinderen en de juffrouw en begeleidsters welkom geheten.

Binnen zijn we achter in de kerk gestart, om maar eens een eerste indruk te krijgen van de grootte, de rust en de schoonheid van de kerk. Rond de vraag wat je ziet en wat je opvalt, kwamen er reacties als dat het hol klinkt, dus even testen, door wat te roepen; dat het vrij donker is: tien voor negen op een zwaarbewolkte donkere dag vlak voor kerst; dat er een klein rood lichtje is links voorin de kerk: de

Godslamp, die altijd brandt als teken van Gods aanwezigheid in 'zijn huis'.

Daarna hebben de kinderen in de voorste drie banken gezeten, om van daaruit nog eens goed te kijken en vragen te stellen. Daar hebben we ook heel kort uitgelegd hoe een zondagse viering zich afspeelt, met gebeden en Bijbellezingen vanaf de linker lezenaar, gevolgd door een gedeelte aan de tafel, dat uitloopt op het delen van het brood.

Daar kwam ook even de kruisvorm van de kerk ter sprake. Daar staande in het midden sta je dan precies onder het middentorentje, boven op de kruising van de lange en de korte armen van het kruis en dat daar de klok hangt die voor een viering wordt geluid en die slaat op de halve en hele uren.

Ondertussen waren er al verschillende vragen gekomen over die houten kast, helemaal in de verte en die engelen aan de muur. Toen zijn we het priesterkoor op gegaan, om daar vlakbij het tabernakel te kijken. Ook hebben we het even open gedaan, na de uitleg dat daar het heilig brood zich bevindt in een prachtige schaal op een hoge voet. Dat het binnenin het tabernakel zo goudkleurig, glimmend, licht is maakte indruk op de kinderen, evenals de prachtige ciborie. De meeste kinderen vonden het heel mooi; sommigen hebben we even opgetild, want ze zijn nog klein (4-5-6-jaar oud) en kunnen het vaak niet goed zien.

Daarna hebben we nog bij de kerststal aan de linker kant gekeken, waar Harrie heel enthousiast inging op vragen wat wat is en waarom het zo in elkaar zit en zo in onze kerk staat.

Die grote grijze ezel helemaal links kon aansluitend op veel belangstelling en aaitjes van de kinderen rekenen. Van hieraf zijn we weer naar achterin de kerk gelopen en door de keuken, via de 'groene deur' weer naar buiten. Daar hebben we elkaar gedankt en gegroet en zie je op de foto hoe de eerste ronde weer richting hun school gaat lopen.

Een klein uurtje later stond de tweede ronde, van nu maar liefst 32 kinderen voor de deur. Zij waren met veel meer en daarom was het wat drukker en rommelige, maar niet minder leuk. Harrie en ik hadden een vrolijke ochtend!

Marcel van der Maeden

Kruisweg in de openlucht in Peerke Donders Park

Al jarenlang is er op Goede Vrijdag (aanstaande vrijdag 7 april) in het Peerke Donderspark in Tilburg Noord vanaf 15.00 uur gelegenheid om deel te nemen aan de Viering van de Kruisweg. De voorganger in dit bijna tweeduizend jaar oude christelijke ritueel is Denis Hendrickx. Hij is abt van de Norbertijner Abdij van Berne én pastoor van Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok. Tijdens deze Kruisweg wordt een relatie gelegd met de huidige tijd.

Goede Vrijdag is de naam voor de vrijdag voor Pasen. Herdacht wordt dat Jezus wordt veroordeeld en vernederd en aan het kruis sterft. Zo wordt er door abt en pastoor Denis Hendrickx stilgestaan bij de laatste uren van Jezus. Dat gebeurt aan de hand van de veertien staties die zijn lijdensverhaal uitbeelden. Deze staties zijn monumentale, levensgrote en zeer realistische beeldengroepen in het Peerke Donderspark. Ze dateren uit de jaren 1930 en zijn destijds betaald door de Tilburgse parochies en kloosterordes.

De Kruisweg wordt overal ter wereld op hetzelfde tijdstip gebeden. Tijdens de Kruisweg wordt ook de verbinding gelegd met pijn, verdriet en lijden in de actualiteit van vandaag de dag. De viering in de openlucht bij Peerke Donders is een jaarlijkse traditie die steeds veel deelnemers trekt. Vanwege de speciale relatie met Suriname is deze kruisweg al enkele jaren tweetalig en gaat er ook altijd een grote groep Surinamers mee.

De afgelopen jaren is deze openluchtkruisweg wegens Corona verschillende keren niet in levenden lijve gehouden, maar enkel online. Nu is iedereen sowieso weer welkom om aan te sluiten.

Tijdens het lange paasweekend is het Peerke Donders Paviljoen overigens gesloten.

Marcel van der Maeden

De hongerdoek, het verleggen van de aandacht

U heeft het inmiddels kunnen zien: zoals elk jaar in de Veertigdagentijd hangt boven het priesterkoor weer een hongerdoek.

De hongerdoek vindt zijn oorsprong in de middeleeuwen. De gedachte erachter was dat de gelovigen, als het altaar, het Allerheiligste en de Crucifix aan het zicht waren onttrokken, beter in staat zouden zijn om dat te doen waar de vastentijd voor is bedoeld: bezinning en boete. De doeken toonden afbeeldingen van verhalen uit de Bijbel: vanaf het scheppingsverhaal tot aan de laatste levensdagen van Jezus. Vanwege de Vastentijd en het daarmee gepaard gaande hongergevoel kwam de benaming hongerdoek in zwang. Het doek werd doorgaans alleen tijdens het hooghouden van de geconsacreerde gaven even opzijgeschoven. Overigens stamt uit dezelfde tijd de gewoonte om de heiligenbeelden in de kerk, tijdens de vastentijd, door doeken aan het zicht te onttrekken.

Eerst was de hongerdoek een witlinnen gordijn. Later werden er steeds meer afbeeldingen op afgedrukt, waardoor de vastendoek eigenlijk steeds minder aan zijn oorspronkelijke opzet leek te voldoen. De afbeeldingen die aan het zicht dienden te worden onttrokken om de mensen niet te zeer af te leiden, werden nu juist afgebeeld. Vaak ging het daarbij om afbeeldingen van het lijden van Christus. In Nederland raakte de doek in de loop van de tijd steeds minder in gebruik, maar inmiddels zien we tegenwoordig weer hongerdoeken. Vaak worden deze in Derde Wereldlanden gemaakt, omdat vastenacties ten behoeve van die landen worden georganiseerd. De gelovigen worden daarmee aangemoedigd niet alleen het lijden van Christus, maar tevens ook de ongelijke verdeling van de welvaart in de wereld te overdenken.

De hongerdoek waarvoor we dit jaar hebben gekozen is in 1984 gemaakt door de Indiase kunstenaar Jyoti Sahi. De naam van het kunstwerk is "Levend Water". Jyoti plaatst in dit hongerdoek Jezus tussen de armen en uitgesloten van de Indiase samenleving. Met zijn donkere huid is hij een van hen. Maar door hem kiest God voor de armen. Hij is het levend water, het licht van de wereld, de verrijzenis en het leven, zoals Johannes in zijn evangelie schrijft.

De hongerdoek heeft een aantal opvallende elementen uit de wereldgodsdiensten die in India voorkomen: islam, hindoeïsme, boeddhisme en christendom. Linksboven schilderde Sahi een islamitisch mausoleum met graven eromheen, en daarbij de uit de dood opgewekte Lazarus. De paria's daaronder wonen vaak op de minste plekken in de dorpen waar ook de begraafplaatsen zijn. Gods lichtstraal verlicht ook hen.

Het water van de heilige rivier de Ganges neemt in het hindoeïsme een heel belangrijke plaats in, ook op dit hongerdoek. Het water is levend water, de dood wordt overwonnen, de armsten krijgen er het eerst van te drinken. In de waterdruppel heeft Jyoti de zus van Lazarus afgebeeld, Maria de luisterende. Rechts op de afbeelding zien we de Samaritaanse putten uit de stroom van het levend water dat Jezus is. Rechts op de afbeelding is ook Mozes te zien als een Indiase wijze. De amaltusboom en de vaas met lotusbloemen wijzen op de heiligheid van de plaats.

De stroom van het water op de hongerdoek baant zich een weg langs belangrijke thema's en symbolen. We zien hoe Gods licht erop schijnt. In de Veertigdagentijd, en daarna, zijn ook wij samen op weg. Moge zijn licht ook ons daarbij verlichten.

Eveline Sitskoorn

Hemelvaart in de kunst

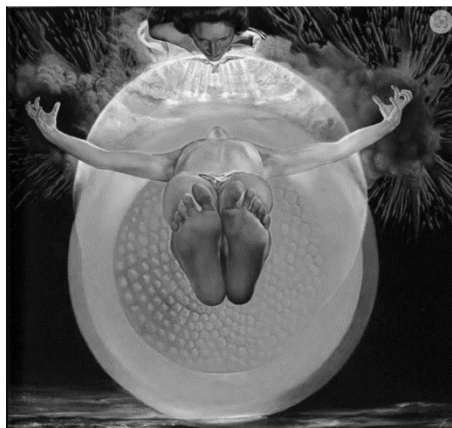
“Hij werd voor hun ogen omhoog geheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen. Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel stonden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. Ze zeiden: ‘Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.’” (Hand. 1,9-12)

Op Hemelvaartsdag herdenken we de hemelvaart van Christus. Het is de veertigste dag na zijn wederopstanding. In de loop der eeuwen hebben veel kunstenaars zich erdoor laten inspireren, en zien we een duidelijke ontwikkeling in de verschillende interpretaties.

De oudst bekende weergave van de Hemelvaart is de ‘Reidersche Tafel’. Het is een snijwerk in ivoor en dateert van rond het jaar 400. De maker ervan is onbekend. Het beeldt af hoe wachters de lege tombe aantreffen en Jezus de Olijfberg oploopt waar God hem de hand reikt om Hem in de hemel op te nemen. In de ‘Reidersche Tafel’ zijn de wederopstanding en opname in de hemel gecombineerd. In vroegere opvattingen werden die twee gebeurtenissen nogal eens samengevoegd. In latere werken, bijvoorbeeld het ‘Drogo Sacramentarium’, een scriptorium dat werd gemaakt voor de Bisschop van Metz, zien we Christus weliswaar ook de Olijfberg oplopen in de richting van een hand die vanuit een hogere wereld het beeld in komt, maar van een gecombineerde wederopstanding en hemelvaart is geen sprake meer.

In de veertiende eeuw zien we een ander beeld verschijnen. De Italiaanse kunstenaar Giotto di Bondone maakte een fresco van de hemelvaart waarin Christus niet langer op de Olijfberg loopt; hij wordt door een wolkje opgetild en naar de Hemel gedragen. Onderin in beeld is nog wel het topje van de Olijfberg te zien en Maria en de Apostelen worden afgebeeld, zittend op de aarde. Deze afbeelding zou een keerpunt betekenen in de weergave van de Hemelvaart. Niet alleen door de wijze waarop Jezus in de hemel wordt opgenomen, maar ook doordat aan de figuren die achterblijven, hier Maria en de leerlingen, meer aandacht besteed wordt.

Die aandacht voor de achterblijvers, het aardse, had tot gevolg dat bij de weergave van de Hemelvaart steeds vaker de nadruk

werd gelegd op de voeten van Christus. De voeten zijn nog bij het aardse terwijl het lichaam al in de hemelse wolken is verdwenen. Christus verdwijnt letterlijk uit beeld en vaak zien we alleen nog maar de zoom van zijn gewaad en zijn voeten. Wat nog van Hem achterblijft, zijn de afdrucken van zijn voeten. Op de Olijfberg zijn deze voetafdrukken nog steeds te zien. In de twaalfde eeuw bouwden kruisvaarders een kapel over de steen vanwaar Christus naar de hemel zou zijn opgestegen en waar men de afdruk van zijn voetstappen kan zien.

Ook later, in de twintigste eeuw kiest Salvador Dalí ervoor om de verbinding van Christus met het aardse en het hemelse te benadrukken door zijn voeten groot in beeld te brengen.

Zo zien we dat voorstellingen in de kunst ons confronteren met twee gebieden: de hemel boven de wolken, het goddelijke domein, en de aarde daaronder.

Met Hemelvaart voegt Jezus zich bij God in de hemel. De aarde is de plaats van degenen die door Jezus zijn achtergelaten. De leerlingen, Maria en alle mannen en de vrouwen die op de aarde worden afgebeeld, maar ook iedereen die kijkt naar het schilderij van Dalí, en als het ware naar boven kijkt en Jezus ziet opstijgen.

In Handelingen (1,11) krijgen de leerlingen van mannen in witte gewaden te horen ‘Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken?’ De boodschap aan hen is dat ze niet in het graf, niet in de hemel, maar op aarde moeten zoeken. Dat ze niet omhoog moeten kijken naar waar de voeten van Jezus verdwenen maar ónder zijn voeten, op de rots, want daar zijn zijn voetafdrukken te zien. En dat is waar het om gaat. Om zijn voetafdrukken, zijn sporen, die op aarde te vinden zijn.

Het is aan ons die voetafdrukken zichtbaar te houden. Niet alleen in die kapel op de Olijfberg, maar op alle plekken waar mensen samenleven. "Want ons rusten niet meer dan zijn voetafdrukken. Het enige wat wij kunnen doen, is hier op aarde in zijn voetsporen treden." (Peter van Dael)

Eveline Sitskoorn

Waarom spraken de apostelen met Pinksteren al die vreemde talen?

Om deze vraag te beantwoorden en dit voor jullie enigszins aannemelijk te maken maak ik een merkwaardige kronkel door de geschiedenis van het Joodse volk. In 1967 eindigde de Zesdaagse oorlog vlak voor Sjawoe'ot, de joodse tegenhanger van het Pinksterfeest. Israël herkreëde de Westelijke muur van de vroegere Tempel, de zogenaamde klagmuur. Voor het eerst sinds de stichting van de staat Israël in 1948 konden Joden hun meest heilige plaats dus bezoeken. De Muur werd dus op Sjawoe'ot opengesteld voor bezoekers en op die gedenkwaardige dag maakten meer dan 200.000 joden een voettocht naar de Muur. In Jeruzalem rijden immers op sjabbat en de joodse feestdagen geen auto's of bussen. In de daaropvolgende jaren werd deze 'pelgrimstocht' een vaste traditie. Vroeg in de ochtend op Sjawoe'ot vullen de straten van Jeruzalem zich met tienduizenden joden die een hele nacht de Thora bestudeerd hebben en naar de Muur wandelen. Indrukwekkende beelden hiervan kunt u vinden op het internet: <https://historiek.net/sjawoeot/890/>

Deze opnieuw tot leven gewekte traditie is diep verankerd in de Bijbel. Sjawoe'ot is een van de drie joodse pelgrimsvieringen. Alle drie zijn het oogstfeesten: Pesach in het voorjaar, Sjawoe'ot vijftig dagen later én ten slotte in de zevende maand tijdens de overgang van zomer naar herfst een reeks feestdagen, beginnend met Joods Nieuwjaar, een dag van bezinning en schuldbesef, tien dagen later de Grote Verzoendag, eindigend in het Loofhuttenfeest. Tijdens die oogstfeesten kwam het volk in de tijd van de Tempel (tot 70 na Christus) uit het hele land te voet naar Jeruzalem om te offeren. Sjawoe'ot was het feest waarop de 'eerstelingen' van de graanoogst aan God werden geofferd. Later werd dit feest ook de herdenking van het ontvangen van de Thora (de wet, met name de Tien Geboden) op de Sinaï. Het feest vindt precies zeven weken na Pesach plaats, omdat de joden na hun vertrek uit Egypte eerst zeven weken rondtrokken door de

woestijn totdat ze de berg Sinaï bereikten waar God hun de Thora met de Tien Geboden gaf.

Het leren van de Wet staat tijdens dit feest centraal. De vrijheid verkregen met Pasen moest invulling krijgen en die invulling voor het Joodse volk is de Thora. Alleen door de Thora na te leven kan de bevrijding zoals die tijdens Pesach gevierd wordt op een goede manier gestalte krijgen. Pas dan kan de vrijheid die God geschonken heeft op een juiste manier beleefd worden.

Ons Pinksterfeest is stevig geënt op het joodse Wekenfeest of Sjawoe'ot. De parallelle is groot. Christenen worden met Pasen bevrijd door het offer van het Lam Gods en de opstanding van Christus uit de dood. De verdere invulling van die bevrijding wordt gevierd met Pinksteren, op de dag dat door de apostelen de Kerk werd gesticht én de volgeling van Christus, de verlosser, op weg worden gezet richting vrede en de komst van het Rijk Gods. Christenen leren Gods wil kennen door het leven van Jezus na te leven. Pas dan kan de vrijheid die God geschonken heeft op een juiste manier beleefd worden.

Maar hoe kwam het nu dat die apostelen ineens al die vreemde talen spraken op het Pinksterfeest? Daar zijn twee redenen voor te geven: een theologische en een meer cultuurhistorische. Wat zij wilden verkondigen toen zij de Kerk stichtten, was gericht tot alle volkeren van de wereld. Dat is de boodschap die de tekst uit de Handelingen van de Apostelen in het Nieuwe Testament ons wil meegeven. Maar de noodzaak om al die talen en dialecten te moeten spreken hangt waarschijnlijk samen met feit dat tijdens Sjawoe'ot pelgrims van overal vandaan zich bij de tempel in Jeruzalem verzamelden om het feest van het ontvangen van de Tien Geboden te vieren. "Hoe komt het dat ieder van ons hen hoort spreken in zijn eigen moedertaal?" riepen ze uit! Het waren "Parten, Meden en Elamieten, bewoners van Mesopotamië, van Judea en Cappadocië, van Pontus en Asia (...) de Romeinen die hier verblijven".

Wat de apostelen al die vreemdelingen van heinde en ver wilden meegeven was dat niet de joodse Wet, maar een Nieuw Verbond met God die dankzij de komst van Christus de verlosser vrede zal brengen onder alle volkeren van de wereld.

Hans Happel

Heiligen door het jaar: 20 maart – Wulfram van Sens

In elke aflevering van Mooi Meegenomen gaat de redactie op zoek naar een heilige die past bij de tijd van het jaar. We prikken deze keer de dag waarop de lente begint. De wens is natuurlijk de vader van de gedachte. Op het moment waarop ik dit schrijf, kruipen de krokussen en de narcissen uit hun schulp, maar is het nog bitterkoud. Ik ben zo langzamerhand wel toe aan wat warmte. Die datum is overigens niet 21 maart, maar 20 maart. Dat schijnt te maken te hebben met 2020, een schrikkeljaar. De daaropvolgende uitleg was helaas niet aan mij besteed.

Van de heiligen die op 20 maart in het heiligenboek staan vermeld – in totaal tien – zijn de meeste op een gruwelijke manier aan hun eind gekomen, meestal omdat zijn hun geloof niet wilden verloochenen. Wulfram van Sens daarentegen stierf gewoon in zijn bed. Wanneer is trouwens ongewis: de annalen vermelden 704, 720 en 741 als sterfjaar. We weten ook niet hoe hij precies heette: dezelfde annalen vermelden hem onder tien verschillende voornamen en twee verschillende achternamen.

Wulfram werd in 647 in Frankrijk geboren en groeide op aan het hof van een kleine lokale koning, Theodorik III. Hij trad op enig moment toe tot de benedictijner kloostergemeenschap van Fontenelle. In 690 werd hij tot priester gewijd, vooruitlopend op zijn benoeming tot bisschop van Sens. Maar zijn meerderen beslisten anders: hij werd als missionaris uitgezonden naar het land der Friezen. Zijn nieuwe baas, de (latere heilige) Willibrordus van Utrecht, stuurde hem naar

Medemblik, naar de Friese koning Radboud. Bijna kreeg hij Radboud zover dat hij zich door Wulfram liet dopen, maar de tamelijk woeste koning wilde de laatste stap niet zetten. Volgens heiligennet.nl ging daaraan deze conservatie vooraf: “U zegt dat ik, als ik mij niet laat dopen, ik onvermijdelijk naar de hel zal gaan. Waar zijn dan al mijn voorouders?” “Ik moet vrezin in de hel, majesteit”, antwoordde Wulfram. Radboud kleepte zich weer aan en sprak: “Dan zie ik af van uw doopsel.” Volgens de overlevering redde Wulfram een aantal kinderen van de offerdood en wekte hij het overleden jongetje Ovo weer tot leven.

Begin achtste eeuw keerde Wulfram terug naar de benedictijnen in Frankrijk. In 1058 werden zijn stoffelijke resten overgebracht naar Abbeville. Hij is sedertdien patroon van Abbeville en draagt de eretitel ‘Apostel der Friezen’.

Hein Wilsens

Els de Zeeuw, de nieuwe rechterhand van Thea van Blitterswijk

Ruim 15 jaar geleden nam onze Norbertijnenparochie het initiatief om een Ronde Tafelhuis te vestigen in de toenmalige Driekoningenkerk. In die jaren is veel tot stand gebracht. Het Ronde Tafelhuis werd een centrum gedragen door veel parochianen die zó hun kerk-zijn handen en voeten gaven. Taallessen, Spreekuur, Activiteitencommissie, op verschillende manieren zijn mensen verbonden aan ons centrum. In Mooi Meegenomen vertellen zij over zichzelf en over hun werk in het Ronde Tafelhuis.

In deze Mooi Meegenomen laat ik u kennismaken met Els de Zeeuw. Zij is met ingang van 1 februari begonnen met werk, dat Thea zal gaan ontlasten zowel op het terrein van beleid en als op dat van de organisatie. Els heeft 20 jaar in het voortgezet onderwijs voor de klas gestaan als docent levensbeschouwing. Waarom heeft Els afscheid genomen van het les geven dat zij al die jaren met zoveel plezier en enthousiasme heeft gedaan? “De vernieuwingsdrang, het rücksichtslos vernieuwen om te vernieuwen, heeft me na 20 jaar doen besluiten uit te zien naar een andere baan... Even stil staan, voordat je iets nieuws implementeert, is er niet meer bij. Men staat onder druk door marktwerking. Men wil zich profileren. Daar lijdt het onderwijs onder. En dat geldt eens te meer voor het vak levensbeschouwing. Het is aan de school zelf hoe ze het vak wil inzetten. De daadwerkelijke onderwijstijd, het aantal uren per week, werd almaar minder. Op mijn laatste school was het tot een één-uurs-vak geworden. Een uurtje in de week, dat betekent overvolle klassen met 32 leerlingen in rij”.

Els is geboren en getogen in Tilburg. “Tilburg is net een dorp. Laatst zag ik hier de fotograaf van het Brabants Dagblad. Ik kende hem nog van Extase.” Ze maakte haar middelbare school af op het Odulphuslyceum, studeerde daarna buiten de stad op de kunstacademie, SPH en geschiedenis, maar bleef thuis wonen. “Voor alleen maar een eerste jaar is het niet zo handig om te verhuizen”. Iedere keer weer werd de begonnen studie na een jaar afgebroken. “Bij de studie geschiedenis in Utrecht miste ik wat mensen beweegt. Het ging alleen maar over feitjes. Later kwam ik er achter dat geschiedenis lijkt op religie. Feiten zijn veel minder interessant dan verhalen van mensen. Zo lang er mensen zijn, zijn ze mythen blijven maken”.

Dit inzicht kon Els uitleven en overbrengen in het vak levensbeschouwing, door in haar lessen sprookjes, mythen en stripverhalen, die jongeren aanspraken, te betrekken. “Mensen vertellen elkaar verhalen om met de wereld om te kunnen gaan. We weten niets zeker. Die twijfel is op zich heel mooi, maar mensen hebben ook behoefte aan zekerheid. We willen controle hebben en doen dat door verhalen te maken over hoe de wereld is en hoe ze zou moeten zijn”. Els geeft me vervolgens een voorbeeld van hoe zij dit theoretisch inzicht toepaste in een concrete lessituatie. “Mijn favoriete verhaal is Roodkapje. Het sprookje is eigenlijk niet bedoeld voor kinderen, maar voor volwassenen ter lering ende vermaak. Ik vroeg dan tijdens de les aan de klas: Hoe oud, denk je, dat Roodkapje is? Acht! Neen, niet acht, maar veertien! Waarom is

haar manteltje rood? Het gaat om bloed! Gaat het om een meisje dat voor het eerst menstrueert? Het gevaar dreigt, dat ze zwanger kan worden! En wie is de wolf? Een enge man, geen echte wolf! Vervolgens betrekken we het verhaal op de actualiteit van vandaag en de associaties van loverboys op scooters en meisjes met hoodies en in verleidelijke kleren passeren de revue.

Een ander mooi voorbeeld, waarmee ik het probleem van de overbevolking illustreerde, is het verhaal van de jongen die de dood in de zak had gevangen. Die angst had tot gevolg dat niemand meer kon sterven. Aan de hand van dit verhaal kun je laten zien dat de dood een onverbreekelijk onderdeel is van het leven. Er is geen leven zonder de dood”.

Het gebouw waar Els komt te werken wordt ook wel het VerhalenHuis genoemd. Ongetwijfeld gaat deze plek als gegoten om haar lijf zitten. “Ik begrijp niet dat ik deze stap niet eerder heb gezet. Toch kwam ik bij toeval hier terecht. Ik ging me oriënteren op een andere baan. Mijn interesses lagen op het snijvlak van kunst, cultuur en religie. Ik had mezelf minimaal een jaar gegeven. De eerste met wie ik tijdens deze oriëntatie aan tafel zat, was Thea. Na een 2½ uur durend gesprek bij de koffie kwam ze op de proppen met een vacature. Ik werd doorverwezen naar een sollicitatiegesprek met het bestuur. Twee weken later had ik een nieuwe baan”.

Activiteiten in en rond het Ronde Tafelhuis

Ook in het Ronde Tafelhuis is tot op de dag van vandaag de situatie in Syrië en Turkije natuurlijk aan de orde van de dag. Burgemeester Weterings is samen met Marieken Horvers en Esmah Lahlah donderdag 9 februari in gesprek gegaan met een aantal Syrische wijkbewoners over de situatie rondom de aardbevingen in Syrië. In het Brabants Dagblad is eerder ook een kort artikel verschenen waarin twee van onze vrijwilligers, Ramadan Ali en Dalla Alissa, hun persoonlijke verhalen delen over de ervaringen van hun familie en vrienden in deze moeilijke tijd.

De dames van de **Stik- en Strijkgroep** die mee hebben geholpen aan het borduren van de gordijnen voor het Paleis Huis ten Bosch zijn uitgenodigd door koningin Maxima op 20 september om het eindresultaat persoonlijk te komen bekijken. Tot 29 mei zijn de gordijnen nog te bewonderen in het Textielmuseum.

Vanuit het Ronde Tafelhuis bieden we hulp aan mensen met zeer uiteenlopende vragen in ons **Verwijsspreekuur** (iedere vrijdag van 09.00–12.00 uur). Maar dit kunnen we alleen door onze intermediairs die iedereen vrijwillig helpen met doorverwijzen. Bij deze doen we een dringende oproep aan eenieder die graag bij wil dragen aan het Verwijsspreekuur als vrijwilliger. Wilt u een positieve bijdrage leveren aan de gemeenschap? Mail dan naar info@rondetafelhuis.nl.

Woensdag 12 april is er een **Sop- en Zeeplank** (van 09.30–11.25 uur). Voor iedereen met een doorverwijzing vanuit het Verwijsspreekuur is de kast weer goed gevuld met allerlei producten rondom persoonlijke en huishoudelijke hygiëne. Tegen een kleine vergoeding zijn deze producten beschikbaar.

Vanaf oktober werkte Els iedere maandag op vrijwillige basis. Vanaf 1 februari heeft ze een aanstelling voor 24 uur per week. Wat gaat ze precies doen? “Ik ga me bezighouden met de dagelijkse organisatie, het agendabeheer samen met Shakila, het aansturen van vrijwilligers, en met het maken van programma’s op het gebied van educatie, kunst en cultuur. Ik ga onderzoeken wat we kunnen doen met de basisscholen en de middelbare scholen. De komende tijd ga ik uitzoeken hoe het hier werkt. Wat kan wel en wat kan niet?”

Heel concreet dient zich op korte termijn de organisatie aan van de Vrijheidsmaaltijd op 5 mei. We mogen ons gelukkig prijzen met wat we in dit land hebben. Het is daarom heel belangrijk om met elkaar in verbinding te blijven. De manier om dat kapot te maken is om de overeenkomsten, én wat mensen samen kunnen doen, niet te willen zien. In dit Ronde Tafelhuis mogen we met zijn allen hieraan bouwen. Het idee van gemeenschap dat ik hier mag beleven met mensen die een totaal andere achtergrond en interesse hebben... Het is nog een kleine gemeenschap, maar ze groeit. Eten, film-avonden, taallessen brengen mensen samen. Je kunt het niet alleen. Alleen leven werkt niet, is het motto hier”.

Hans Happel

Films in het Ronde Tafelhuis (zaal open 19.00 uur – aanvang film 19.30 uur)

11 april: *Mjolk* (IJsland/Denemarken - 2019)

Inga en haar man hebben een melkveebedrijf en zijn, net als de boeren in de buurt, lid van een lokale zuivelcoöperatie. Helaas is deze coöperatie meer bezig met haar eigen belangen dan die van haar leden. Wanneer Inga's man onder verdachte omstandigheden komt te overlijden, besluit Inga om het corrupte systeem aan te pakken en het lot van de kleine gemeenschap weer in eigen handen te krijgen.

9 mei: *Monsieur Lazhar* (Canada - 2011)

Een Algerijnse immigrant wordt leraar op een lagere school. De lerares die hij vervangt is op tragische wijze om het leven gekomen en hij moet de kinderen niet alleen lesgeven, maar ook helpen om te gaan met hun verdriet. Omgekeerd heeft hij baat bij de onschuld die deze kinderen in zijn leven brengen.

Alle registers open

In deze rubriek geven wij een overzicht van iedereen die sinds de vorige Mooi Meegenomen gedoopt, getrouwd of overleden is.

Overleden

8 feb Janus van der Stappen (1948)
23 feb Astrid Albertis-Martis (1940)

Foto's/afbeeldingen

blz. 1: www.solidairmetindia.nl
blz. 2: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 3: © Jan van den Berg
blz. 4: www.regionaalarchief Tilburg.nl (2x)
blz. 5: © Jan van den Berg
blz. 6: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 6: www.peerkedonders.nl
blz. 7: www.dederdekerk.nl
blz. 8: <https://commons.wikimedia.org>
blz. 8: www.kunstdwalingen.nl
blz. 8: <http://parochiepeerkedonders.nl>
blz. 8: www.kerknet.be
blz. 9: <https://jalezra.nl>
blz. 9: www.redbot.frl
blz. 10: © Els de Zeeuw
blz. 11: © Het Ronde Tafelhuis
blz. 11: www.filmaffinity.com
blz. 12: © Jan van den Berg

Nummer 329 van Mooi Meegenomen verschijnt in het week-einde van 24/25 maart. Kopij graag voor 29 mei aanleveren: mooimeegenomen@home.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde kopij in te korten.

Dit is de verdere planning voor Mooi Meegenomen in 2023:

nummer	kopij bij de redactie	verspreiding
330	14 augustus	2/3 september
331	25 september	21/22 oktober
332	13 november	9/10 december

Mooi Meegenomen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bouwbedrijf G. Kuypers: voor ver- en nieuwbouw
Stokhasseltlaan 43, 5049 TB Tilburg
013 - 4561289

Woonsfeer: woningstofferij
Offenbachstraat 165, 5011 EH Tilburg
013 - 4555305, info@woonsfeerbv.nl

Boca kaarsen BV: kerkkaarsen/kerkartikelen
Galvaniweg 20, 5482 TN Schijndel
073 - 5492511, www.boca.nl

Bijnen Uitvaartverzorging Tilburg
Brucknerlaan 20, 5011 DN Tilburg
013 - 4553379, www.bijnenuitvaartverzorging.nl

Autobedrijf Probaat VOF: BOVAG-autobedrijf
Leharstraat 21, 5011 KA Tilburg
013-5357171, info@autoprobaat.nl

Bruidsboetiek Lovely Lady
Stationsstraat 86, 5141 GG Waalwijk
0416-337388, www.lovelylady.nl

Natuursteenbedrijf Schaapsmeeders: grafmonumenten
De Schans 63, 5011 EM Tilburg
013-4550129, www.schaapsmeedersheikant.nl

Boomrooierij Weijtmans: houthandel en transport
Handelsweg 18, 5071 NT Udenhout
013-5111483, www.boomrooierijweijtmans.nl

Tuincentrum GroenRijk Tilburg
Stokhasseltlaan 39, 5049 TB Tilburg
013-4550860, www.groenrijktilburg.nl

Colofon

'Mooi Meegenomen' is het communicatieorgaan van de norbertijnenparochie Heikant/Quirijnstok in Tilburg-Noord.

Oplage: 850 stuks
Frequentie: 6x per jaar
Redactie: Jan van den Berg, Hans Happel, Marcel van der Maeden, Eveline Sitskoorn, Hein Wilsens
E-mail redactie: mooimeegenomen@home.nl

Adres parochie: De Schans 122, 5011 EN Tilburg
Telefoon: (013) 4550663
Internet: www.norbertijnenparochiehq.nl
E-mail: info@norbertijnenparochiehq.nl

Uw kerkbijdrage of gift mag worden overgemaakt op IBAN NL28INGB0001095131. ANBI-nummer 824144302 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg.

Een verhuizing of huwelijk, de geboorte of het overlijden van een parochiaan graag doorgeven aan bovenstaand parochie-adres.